

НИКОЛАЙ НИКОЛОВ

**ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЕГИПТЯНИТЕ
АПОКРИФНО**

Всички права запазени!
София, 2024 г.

ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЕГИПТЯНИТЕ

Осъвременен прочит

Осъзнавайки съвременното ниво на разбиране от страна на иначе любознателните ни български поколения, според тяхното собствено духовно усещане и познанията натрупани в матриците на душите им през вековете, за особено не популярната специфична материя изложена в това четиво, ние се постарахме да осъвременим понятията и стилът на представянето ѝ.

За съжаление, съвременният прочит на исторически документирани факти и събития, не отговаря в никакъв случай на действителността. Историците се стремят да следват интересите на политиката и догмите на църквата, определяйки тези факти и събития, като небивалици. Те се стремят да не допуснат и най-малката мисъл за еволюционен духовен растеж на човека, представяйки го за пълен глупак и невежа, премахват и най-малките следи от културните материални и духовни ценности дори и в епохата, в която живеят. Много често изопачават истината, рушат ценни, изградени с много труд и желание красиви сгради, паметници и технически съоръжения, някои от които са по напреднали по своята иновативност от съвременната наука, като

например, използването на свободното електричество, ползвано за отопление и осветление от хората до началото на отминалият двадесети век.

Представяйки ни Земята, на която живеем за планета, без никакво научно доказателство за това, че тя е такава, когато хората от цял свят пътуват със самолети, които се движат по хоризонтална линия и няма такъв пилот, който да извършва корекции на траекторията на самолета на всеки 250 км. в посока, следвайки „сферичната“ форма на планетата. И това е лесно обяснимо. Естествено, че ако политиките признаят все пак официално за това, че повърхността на Земята е плоска и кръгла, хората ще хукнат да търсят какво има зад ледената преграда, която обкръжава Земята. Но ледовете се топят и в един момент всичко ще стане явно. Тогава въпросът за това, има ли Космос или има нещо друго и защо е забранено да се преминава след съответният паралел под страх от смъртно наказание, идва на дневен ред. Какви са тези рисунки на „снимки“ направени от „космическите“ им кораби, във вид на галактики, черни и бели дупки, червеи и всякакви други недоказуеми фантазии? Лъжите им са ежедневни и то за всичко. Има строго охранявани книги, описващи исторически събития, като например, подробните истории на Великите Империи от миналото. Там ще видите каква именно е била не само

политиката, но и моралът на тогавашните Владетели. Ще прочетете за тяхната икономическа политика и как са се справяли с такива явления като инфлация, дефлация, и за много други термини, валидни и досега. Ярък пример е един от Императорите на Римската Империя – последователят на „стоицизма“ Император Марк Аврелий, с неговата книга „Разговор със себе си“. Книгата е издадена и на нашият български език. Там се вижда какъв морал са имали тези хора. Какво е била за тях честността, честта и уважението, спазването на правилата и законите в обществото. Впрочем, Марк Аврелий е живял и по нашите земи. От това време е останал и паметникът, наречен „Мадарски конник“ – а това е видно от остатък на мраморна колона, намерена на това място, описваща неговите подвизи с името „Severius“ – едно от неговите имена.

Друг исторически и архитектурен паметник, отново в Рим – е останал до наши дни, като образец със своят вътрешен дизайн от най-висша класа, архитектурна и технологична иновативност, която и за нашето време е необичайна и високо напреднала. В покритият с прекрасен мрамор и чудесни фигури под на огромният атриум на „Термите на Диоклециан“, има вложени такива сложни графики от метал, технически и геометрични чертежи, които остават неразгадани и до днес. Това е комплексът изграден

от Император Диоклециан (246-311 г.) – „Топли минерални бани (Terme di Diocleziano). Впрочем, останки от бани, строени по времето на същият император има и в град Хисаря, пак със същото име, но разбира се, строени с друг размах и предназначение, които той е посещавал.

От изключителна важност, за всеки интелигентен човек, е знанието за произхода на човека и материята, за тяхната действителна структура и връзката помежду им. Тези знания са били давани от отделни високо Духовни Личности, чиито имена се знаят по целия свят. Все пак, приемайки еволюцията в духовността на хората, ние разбираме, че те се различават един от друг по своята структура и духовен манталитет. Затова и висшите знания, в отделните културни цивилизации, са били давани само на онези, духовно напреднали личности, които са имали вътрешен подтик към изучаването им. Тези знания са били преподавани в специални школи, наречени Мистерии, а знанията идват от старите школи на Атлантида, откъдето, след потъването на този континент и възникването на Атлантическия океан, много високо духовни Същности са се преселили както на изток, така и на запад от това място. Има твърде много литература останала от далечни времена и цивилизации, умишлено скрита до момента, в който, отделни членове на

съответната раса, ще достигнат до високите нива в своето развитие, за да осъзнаят написаното и да го предадат на останалите хора.

Всичко това се случва, по един чудодееен начин и то тъкмо навреме, за да остане в хората чувството, че някой съвсем целенасочено управлява този процес на обучение. Постановката, че хората от праисторическите нива са диваци и варвари, изобщо не е вярна. До нас, с времето, по един твърде интересен начин, достигат оригиналните документи за най-различни исторически събития, явяващи се спорни за съвременното невярващо човечество. Един такъв твърде любопитен документ е и книгата „Евангелие на Египтяните“, където в един почти непонятен за разбиране и тълкуване стил, са дадени такива истини, каквито липсват в съвременните доктрини на религиите и философиите, като тази за произхода на света и за неговите създатели.

Ето, Тази е свещената книга на Египтяните, и е за Великият Невидим Дух, за Отецът, чието име не може да бъде изречено и това е Този, който е произлязъл от върховете на съвършенството, Светлина от Светлината на Еоните на Светлината, Светлина от Мълчанието на Провидението и от Отецът на Мълчанието, Светлина от Словото и Истината, Светлина от Нетленността, от безкрайната Светлина, от сиянието в Еоните на непроявената Светли-

на, от Необозначеният, от не остаряващият Отец, от Еонът на Еоните, от Самородените, от Самороденият, от раждащият, от чуждият, но наистина истински Еон.

Три Сили са произлезли от Него, от Живото Мълчание, което произлиза от нетленният Дух, а именно – Отец, Майка (и) Син – Светата Висша Троица – Божественият Висш Христос.

И от това място е произлязъл и Домедон Доксомедон, Еонът на Еоните и Светлина за всяка от тези Сили. По такъв начин Синът е възникнал четвърти; Майката – пета; Отецът – шести, а Той всъщност е бил ..., но не е бил провъзгласен; необозначен сред всички Сили, Великолепие и Нетленност.

Това са три Сили, три огдоади, които Отецът в Мълчание, заедно със Своето Предвиждане е създал от своето Лоно тоест, от Светият Отец, Светата Майка и Светият Син.

Първата Сила – първата огдоада е тази, от която е произлязло три пъти мъжкото Дете, чиито Мисъл и Слово, Нетленност и Вечен Живот, Желание, Ум и Предвиждане е мъже/женският Отец.

Втората Сила – втората огдоада е Майката, девствената Барбелон, властваща над Небесата, която е Неизяснима Сила, Неизразима Майка. Тя се е Самопородила; Тя е Възникнала; Тя се е Съединила с Оцеца на безмълвното Мълчание.

Третата Сила – третата огдоада е Синът на безмълвното Мълчание и Негов венец, и Славата на Отеца и добродетелта на Майката. Той създава от Лоното Седем Сили на Великата Светлина – а това са Седем Гласа и Словото е тяхната пълнота.

Кои са тези седем гласа? Какво представляват те? Кое е това Слово и как е изразена неговата пълнота? Какво представлява тази „огдоада“? Все въпроси, които досега нямат ясен и точен отговор. Църквата мълчи и не знае какво обяснение да даде, от страх да не излезе извън рамките на канона. Но светът се развива непрестанно и хората, родени на тази многострадална Земя, също. Дошло е времето, когато на всички трудни въпроси, трябва да се дадат точни и ясни обяснения, защото Вярата без Знание е Вярa без съдържание.

Когато Дмитрий Менделеев, великият руски химик-изследовател, обявява получената от него по време на сън таблица на химическите елементи в Природата, там, на първо място стои елементът ефир или етер. Най-важният от всички елементи! Но, покорената и покварена от страна на отрицателните сили на Земята „наука“, веднага премахва този елемент от божествената Таблица и там мястото остава празно. Обаче Божият Син, естествено, не се съобразява с низшите сили и обявява наличието на четири етера: Жизнен Етер; Звуков

Етер; Светлинен Етер; Химически Етер. Той създава от Лоното седем Сили на Великата Светлина – това са тези Седем Гласа и Словото е тяхната пълнота. Под Слово се разбира Самият Христос, създателят на цялата Природа от тези четири основни видове Етер, плюс трите горе цитирани Сили. Освен това Той е и Логосът. А какво е Логос (logos)?

Логосът, това е Всемировият Разум.

Древното Знание често споменава думата „огдоада“. Тя е свързана с числото осем или безкрайност. В случаят става дума за четири Висши божествени Същности, а те са: Светият Отец, Светата Майка (Светият Дух) и Светият Син. Остава още една Същност, с която трябва да се попълни огдоадата. А това е самият най-Висш Духовен Свят (Еон), в който живее Светата Троица – нарича се „Домедон Доксомедон“. Или това са четири двойки Висши Духовни Същности, защото всичко това, което е създадено от Незримият Девствен Дух на Светлината е Одухотворено тоест, представлява Жива Същност. Великите Всевишни Духовни Същности са андрогинни по своята структура тоест, те са мъже/жени. Изградени са за да живеят по двойки съвместно, като всяка от тях представлява своят вид, своята енергетична Висша структура, с всички особености на своята идентичност.

на цялата Плерома. Тогава трижди мъжкото Дете – Великият Христос, помазан от Великият Невидим Дух, чиято Сила се нарича Айнон – въздала Хвала на Великият Невидим Дух и на Неговото мъж/дева Иуил (андрогинен) и на мълчанието на безмълвното Мълчание, и на неизразимото Величие, което е търпеливо и неизразимо, в което е същността на Величието на Мълчанието в това място. Трижди мъжкото дете е възнесло Хвала и помолило за Сила от Великият Невидим Девствен Дух. Тогава на това място се явил мъжът/дева Иуил. Тогава възникнало детето на Детето, Есетех. По такъв начин се проявили наречените Отец, Майка и Син – пет печата, непреодолима Сила, явяваща се Великият Христос на всички Нетленни; Те са и Силата, и Славата, и Нерушимостта. Те се явили. Той възнесъл Хвала на Съкровения, скритата тайна, скрита в Него и в Еони, Престоли и несметно множество неизброими Сили, които Ги обкръжават. Слава и Нетленност и Те – Отец, Майка и Син и цялата Плерома (Духовен свят), както упоменах по-горе, и петте печата и тайната на тайните. Те се появили както истинно вечните Еони. След това Проноя (Предвиждането) е произлязла от Мълчанието и живото безмълвие на Духа, и Словото на Отеца, и Светлината и петте печата, тези, които е създал Отец от Своето Лоно и Тя е преминала през всичките Еони, които аз отбе-

лязах по-горе. И Тя поставила Престоли на Славата и множество Ангели около Тях, Сили и нетленна Слава от множеството около тях и те пеят и славят всички Те в един глас – глас, който никога не е безмълвен. Славят Отеца, Майката и Синът и всичките Плероми, както упоменах по-рано, който е Великият Христос, Който е от Мълчанието, който е дете на Нетленното, Телмаел Телмахаел Ели Ели Махар Махар Сит, Сила жива наистина истинна, и мъжът/дева, Който е с Него – Иуил, и на многославният Есетех, дете на Детето и венец на Неговата Слава, пет печата и Плерома, за която споменах по-рано.

Появи се Великото Самородено Слово, истинският Бог, неродената Природа, който е Син на Великият Христос, Той е Син на Мълчанието на Неизречения, Който е произлязъл от Великият Невидим и Нетленен Дух. Син на Мълчанието и в Мълчание появил се невидим Човек и съкровищата на Неговата Слава. Тогава Той се появил от проявеното и поставил четири Еона. Утвърдил ги със Словото. Той възнесъл Хвала на Великият Невидим Девствен Дух, на Мълчанието на Отеца в Мълчанието на живото Мълчание, в безмълвието, на местата, където си почива Човек. Тогава от това място се появил облак от Голяма Светлина, Жива Сила, Майка на Светиите, нерушила, Велика Сила – Миротоя. И Тя роди Този, чието име аз изричам

и казвам, Иен Иен Еа Еа Еа, трикратно. Защото Той е Адамас, Светлина излизаща от Светлината. Той е око на Светлината – първият Човек, чрез Когото и (заради) Когото всичко е възникнало, (а) без Него не би възникнало нищо.

Появил се Непостижимият и Немислим Отец. Той слязъл за изправяне на грешката. Тогава Великият Логос и божественият Самороден и нерушим Човек – Адамас, се слели един с друг. Възникнал Логосът на Човека. Човекът именно е възникнал чрез Словото.

Той въздал Хвала към Великият, Невидимият, Непостижимият Девствен Дух, и към мъжът/дева, и към трижди мъжкото Дете, и към мъжът/дева Иуил, и към достойният Есетех, а Той е дете на Детето и държи Неговата Слава, и към Великият Еон Доксомедон и към Престолите, които са в Него, и към Силите около Него, и на Славата, и на нерушимостта Им, и на цялата Им Плерома, за която аз вече говорих, и на въздушната страна, обителта на Бога, където светите хора приемат образа на Великата Светлина, хората на Отеца, на Мълчанието на Живото Безмълвие, на Отеца и на цялата им Плерома, както вече казах.

Великият Логос, Божествените Самородени и Нетленният Човек въздали Хвала и Те помолили за Власт и вечна Сила за Самородените, за завършва-

нето на тези четири Еона, за да може чрез тях да се появят Славата и Силата на Невидимият Отец на светите хора от Великата Светлина, която приближава в светът, имащ вид на нощ (нашият свят – бел. ред.). Нетленният Човек Адамас, помолил, за тези хора да изпрати Синът Си, за да може Той да стане Отец на Нетленният Непокколебим Род така, че чрез Него (за този Род) да възникнат Мълчание и Глас, и благодарение на това да се въздигне смъртният Еон, за да се освободи. По такъв начин е дошла Свише Силата на Великата Светлина – Проявлението. Тя породила четири Велики Светила: Хармозел, Оройаел, Давид и Елелей и Великият Нетленен Сит, Син на Нетленният Човек Адамас. По такъв начин съвършената хепдоада (седмица), която съществува в скритите тайни, е станала пълна. Когато Тя получава Славата, тогава Те стават единадесет хепдоади.

И Отецът одобрил: цялата Плерома на Светлината е била доволна. Техните съпруги станали Божествени Самородени, за да се завърши Божествената огдоада, а тя включва: Благодатта – при първата Светлина Хармозел; Вниманието – при втората Светлина Оройаел; Разбирането – при третата Светлина Давид; Разумът – при четвъртата Светлина Елелей. Такава е първата огдоада на божествените Самородени. И Отецът одобрил: цяла-

та Плерома на Светилата останала доволна. Произлезли служители: Първият е Великият Гамалиел – при първото Велико Светило Хармозел и Великият Гавриил – при второто Велико Светило Оройаел, и Великият Самбло – при Великата Светлина Давид, и Великият Абрасакс – при Великата Светлина Елелей. И техните съпруги станали по Волята и със съгласието на Отецът: Памет – при първият, Великият Гамалиел, Любов – при вторият, Великият Гавриил, Мир – при третият, Великият Самбло, Вечен Живот – при четвъртият, Великият Абрасакс. По такъв начин се били изпълнили пет огдоади, общо на брой четиридесет – непостижима Сила.

След това Великият Логос, Самородените и Словото на Плеромите на четирите светила въздали Хвала на Великият, Невидим, Неназован Дух и на мъжът/дева, и на Великият Еон Доксомедон, и на Престолите в Тях и на Силите около Тях, и на носещите Слава на военачалниците, приели управлението и явили се пред достойните.

Амин.

Тогава Великият Сит, Син на нетленният Човек – Адамас, въздал Хвала към Великият Невидим, Неназован, Безименен Девствен дух, и на мъжът/дева, и на трижди мъжкото Дете, и на мъжът/дева Иуил, и на многославният Есетех, и на венеца на неговата Слава (той е същият), дете на Детето, и на

Великият Еон Доксомедон, и на Плеромата, както аз казах по-горе; и помолих семе за себе си. Тогава се явиха от това място Великата Сила на Великата Светлина – Плеситея – ангелската мисъл. Мисълта на Светлините, Славна Мисъл; Тя е дева с четири гърди, носеща плод от Гомор – източника и Содом, плодът на източникът Гомор в себе си. Тя е произлязла заради Великият Сит. Тогава Великият Сит се зарадвал на милостта, дарувана му от Нетленното Дете и получил Своето семе от Нея, четири гърдата дева и го поместил при Себе си, в четвъртата зона, при третото Велико Светило Давид.

След пет хиляди години, Великата Светлина Елелей, казал: „Нека някой да царства над хаоса и преизподнята“. Явил се облак, чието име е материалната София и Тя погледнала в областта на хаоса, лицето ѝ приличало на глава на лъв в нейният облак и било напръскано с кръв. И Великият ангел Гамалиел казал на Великият ангел Гавриил, служителят на Великата Светлина Оройаел: Той казал: „Да се яви Ангел, за да царства над хаоса и преизподнята“. Тогава облакът, съгласно това, се появил в две монади, всяка, от които има Светлина и Престол, който Тя поставила в облака. Тогава Сакла(с), Великият Ангел, видял Великият Демон и някой с Него – Небруел. И те заедно породили духът на Земята. И породили ангели за да им пома-

гат. Саклас казал на Великият Ангел Небруел: „Да бъдат дванадесет Еона в моите Еони и светове.“ Тогава Великият Ангел Саклас, в съответствие с желанието на Самороденият, казал: „Да бъде и числото седем“ и казал на Великият Ангел: „Идете и царствайте, всеки над своят свят“ и Тогава дошли всеки от тези дванадесет Ангела. Първият Ангел е Атот, когото поколенията наричат Жътварят; Вторият е Хармас, което означава око на огъня. Третият – Калила-Умбри. Четвъртият – Иабел. Петият – Адонай, който се нарича Саваот. Шестият – Каин, когото поколения хора го наричат Слънце. Седмият – Авел. Осмият – Абризен. Деветият – Иобел. Десетият – Армупиел. Единадесетият е Мелхеир – Адонеин. Дванадесетият – Белиас. Това са тези, които управляват преизподнята и хаоса. А след основаването на света, Саклас казал на своите Ангели: „Аз съм Бог ревнив, и нищо не е възникнало без мен“, защото вярвал в своята Същност.

Тогава дошъл глас от Висините, казвайки: „Има Човек и Син човешки“. Поради слизането на Висшият Образ, който е подобен на познат нему глас във Висините (този на майка му) и по Образът, който той е видял – по този образ било сътворено и първото творение. От това възникнала Метанойя. Тя получила изпълнение и Сила по Волята на Ощеца и Неговото благоволение, с което Той бла-

говорилил към Великият Нетленен и Непокосебим Род на Великите силни хора на Великият Сит – да посеете този Род в Еоните на родените, за да може чрез него да се възстанови недостатъкът. Затова Тя (Метаноѝя) слиза Свише в светът имащ образа на ноц (тъмнината). Когато Тя дошла, тя помолила за семето на Архонта на тази зона, за семето на Бога Демонороден, за семето на Адам и за семето на Великият Сит, който е подобен на Слънцето. Тогава Великият Ангел Хормос дошъл и подготвил чрез девите тленното раждане и зоната за това в Логосороден съд, осветен чрез Светият Дух и семето на Великият Сит. Тогава Великият Сит дошъл и донесъл своето семе. И то било посято в зоните на раждането, а броят им е според мярката на Содом. Едни казват, че Содом е мястото на пасбищата на Великият Сит, а това е Гомор; други казват, че Великият Сит е взел своето насаждение от Гомор и го е посадил във второто място, това което се нарича Содом.

Това е Родът, който е произлязъл от Едокла. Защото Тя е родила според Словото на Истината и Законността, началото на семето на Вечният Живот, същият живот, като на тези, които ще пребъдат, благодарение на знанието за своят източник. Това е Великият Нетленен Род, който е слязъл през три свята в света (нашият свят бел. ред.). И дошъл по-

топ, като образец за изпълнение на Еон. Но това е било изпратено в света заради този Род. Пожар ще дойде на Земята. И за тези, които принадлежат на Рода, ще има милост чрез пророците и застъпниците, опазващи живота на Рода. Заради този Род ще има глад и мор, изкушения и заблуждения от лъжепророците. Тогава Великият Сит видял действията на дявола и множеството му лица, и замислите му, идващи върху Нетленният му Непокколебим Род, гоненията на неговите Сили и на Ангелите му и заблужденията им, че са дръзнали срещу себе си.

Тогава Великият Сит въздал Слава на Великия Безименен Девствен Дух и към мъжът/дева Барбелон и Три пъти мъжкото Дете Телмаел Телмахаел Хели Хели Махар Махар Ситу, с живата, наистина истинска Сила и мъжът/дева Иуил; и към многославният Есетех, и към венеца на Неговата Слава, и към Великият Еон Доксомедон, и към Престолите в Него, и към Силите около Тях и към цялата Плерома, както аз говорих по-горе, и помолил застъпниците на своето семе.

Тогава от Великата зона произлезли четиристотин въздушни Ангела и с тях Великият Аеросиел и Великият Селмехел, за да защитят Великият Нетленен Род, неговият плод и Великите хора на Великият Сит от времето и за срока на Истината и Законността, до изпълнението на Еона и неговите

Архонти, тези, които Великите съдии са осъдили на смърт.

Тогава Великият Сит е бил изпратен от четирите Светлини, по волята на Самороденият и от цялата Плерома с действията и благоволенieto на Великият Незрим Дух и петте печата, и цялата Плерома. Той преминал през три явлвния, за които аз говорих по-горе: потоп, пожар и съд над Архонтите, Силите и Властите, за да спаси този заблудил се Род с възстановяване на света и чрез кръщаване, чрез Логосородно тяло, което вече си го бе приготвил Великият Сит; тайно, чрез дева, за да се раждат светите от Светият Дух, с тайни, с невидими символи, за възстановяване на света към Светлината, с отричане от света и Бога на тринадесетте Еона, и към Светите Призвани и неизречени, и към нетленните Лона, и към Великата Светлина на Отеца, предшестваща със своето Провидение и установяваща чрез нея своето кръщение, което достига небето, чрез нетленният Логосо-роден и живият Исус, и този, който даде Великият Сит. И Той заковал Силите на тринадесетте Еона и чрез тях поставил тези, които се движат напред и назад, и ги въоръжил с оръжието на знанието за Истината – непреодолимата Сила на Нетленността.

Явил им се Великият Предстоящ Есей Назарей Иесседукей, Жива Вода и Великите военачални-

ци – Великият Яков, Теопемпт, Исауел; тези, които са над кръщението на живите, и очистителите и Сесенгенфарангес; и тези, които са над вратите на водите – Михей и Михар; и тези, които са над планината – Селдао и Елейное; и получателите на Великия Нетленен Род на силните хора на Великият Сит, служителите на четирите Светила – Великият Гамалиел, Великият Гавриил, Великият Самбло и Великият Абрасакс; и тези, които са над Слънцето при неговото издигане – Олсес, Хипней и Хеврвмай; и тези, които са при входа на покоя на Вечния живот; Владетелите Миксантер и Миханор; и тези, които пазят душите на избраните – Акраман и Стремпусохос; и Великата Сила Хели Хели Махар Махар Сит, и Великият Незрим, Неназован, Безименен, Девствен Дух и Мълчанието, и Великата Светлина Хармозел – място на живият Самороден, Богът на Истината и съществуващият с Него Нетленен Човек Адамас; вторият Оройаел – мястото на Великия Сит и на живо-творящият Исус, който е дошъл и разпънал това, което е според Закона; третият – Давид, мястото за синовете на Великия Сит; четвъртият, Елелей – място, където душите на синовете си почиват, пети – Иоел – който е над името на този, на когото е дадено да се кръстят Светиите, достигащи до небето, с нетленно Кръщение. Но отсега, чрез нетленният човек Поймаел и достойните

за призиването да станат източник на Кръщаването с петте печата, те ще познаят своите получатели, като насочени към тях и ще бъдат познати от тях; те няма да вкусят смъртта. ИЕ иеус ЕООуа! Наистина, истинско, О Ессей Назарей Еседдукей. О Жива вода. О дете на Детето, о славно име! Наистина истинско. О съществуващ Еон, ииии ЕЕЕЕ ееее оооо уууу ОООО аааа. Ей аааа ОООО. О съществуващ, който вижда Еони! Наистина истинско, аее ЕЕЕ ииии ууууу оооооооо, който е вечно вечен! Наистина истинско, и Еа, ейО, в сърцето, което е създадено, у аей ейс аей, ей о ей, Син, навечно. Ти си това, което си Ти. Ти си този, който си Ти. Това велико име, което ти принадлежи е над мен, безупречният Самороден, неотделимо от мен и аз Те виждам, невидим за никого, понеже кой може да те разбере с различен глас? Сега вече, опознал те, аз се слях с Неизменният, въоръжих се с оръжието на Светлината и станах Светлина. Защото Майката на това място беше благодарение на прекрасната красота на Милостта. Затова аз прострях сгънатите си ръце и приех формата на кръг около богатствата на Светлината. Той е в утробата ми и дава форма на множество родени в Светлината и няма щети по Него. Наистина ще провъзглася Твоята Слава, защото Те разбрах соу иЕс иде ейиО ейие оис, о Еон, Еон, О Боже на Мълчанието, и напълно Те уважа-

вам. Ти си мястото ми на покоя, Син Ес Ес о е, невидим, истински всред Невидимите и Той съществува и възнася човека, какъвто Ти ще ме очистиш за да живея в Твоят Непреходен Живот. Затова тамянт на Живота е в мен, аз го смесих с вода, както правят Архонтите, за да живея в света с Теб, в света на Светиите. Истински навеки, наистина вечно.

Това е книгата, която написа Сит и я постави във високите планини, над които Слънцето не се издига и не може да се издигне. И от дните на Пророците, на Апостолите и на вестителите, това име никога не се е издигало над техните сърца и до техните уши. Тази книга я написа Великият Сит с букви, за сто и тридесет години, и я постави на планината наречена Хораскио, за да може тя да излезе в края на времената и сроковете, по Волята на божествения Самороден и на цялата Плерома, по Волята на Необяснимият Божествен Отец тя да излезе и да се яви на целият нетленен, свят Род на Великият Спасител и на тези, които обитават с тях в любов, и на Великият Незрим Вечен Дух, и на Единородният Му Син и вечна Светлина, и на Неговата Велика Нетленна съпруга, и на нетленната София, и на Барбелон, и на цялата Плерома, във веки веков, Амин.

Евангелие (от) египтяните е Богу написана книга, свещена и съкровена. Благодат, разум, разбиране,

благоразумие (да бъдат) с тези, които са я написали – (с мен) Евгност, преизпълнен с любов в Духа, в плът с име Гонгесос – с моите другари с Нетленна Светлина. Исус Христос, Син на Бога, Спасител.

Богу написана свещена книга на Великият Невидим Дух.

Амин

